

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Noul guvern

Din ziua de Sâmbătă, 4 Iunie, generalul Averescu nu mai este ministru președinte al țării. După o scurtă întâlnire cu Maiestatea Sa Regele la Scrobiștea, generalul s'a întors la București și se găsea tocmai la sfat cu membrii guvernului său, când a sosit d. Hiotu ministrul Palatului și i-a întins o scrisoare cu peceți mari dela Curte. Hârtia cuprindea numirea noului ministru președinte d. Barbu Știrbei.

Încă în aceeași zi seara d. Barbu Știrbei făcu jurământul de credință în fața Maiestății Sale la Scrobiștea și s'a apucat de alcătuirea noului guvern.

În ziua de Duminică 5 Iunie noul ministru președinte a avut sfături cu conducătorii de partide, între cari mai ales cu d. Maniu, președintele partidului național-țărănesc. Dl Barbu Știrbei spunea că menirea sa este să facă un guvern de împăciuire între partide, care să conducă noile alegeri. L-a rugat deci și pe d. Maniu să-i dea mâna de ajutor. Liberalii încă s'au învoit la aceasta.

Așa d. Barbu Știrbei a putut să-și alcătuiască guvernul său în care au intrat următorii:

BARBU ȘTIRBEI (fără partid), ministru președinte, ministru de interne și deocamdată și de externe.

CONSTANTIN ARGETOIANU (f. național), la agricultură și domenii și, deocamdată, la industrie și comerț.

DOCTORUL LUPU (țărănist) la școli.

MIHAI POPOVICI (național-țărănesc) la finanțe.

GENERAL PAUL ANGELESCU (fără partid) la război.

PANTELIMON HALIPPA (național-țărănesc) la lucrări publice.

GRIGORE IUNIAN (național-țărănesc), la muncă și cooperatie.

ALEXANDRU LAPEDATU (liberal) la biserici.

CONST. DIMITRIU (liberal), la trenuri.

ION INCULEȚ (liberal) la sănătate.

STELIAN POPESCU (liberal) la judecăți.

CĂPITĂNEANU (liberal) subsecretar la interne.

GHEORGHE CIPAIANU (liberal) subsecretar la domenii.

PERIȚANU (fără de partid) subsecretar la căile ferate.

SEVER DAN (național-țărănesc), subsecretar la finanțe.

Miniștri pentru Ardeal, Bucovina și Basarabia nu se mai numesc. În altă parte a gazetei noastre arătăm pe larg toate frământările politice din cari a ieșit noul guvern.

Limbile de foc.

Cu pogorârea Spiritului Sfânt s'a început lupta pentru împărăția lui Dumnezeu.

De Dr. Iuliu Florian, canonic.

Nu înzădar s'a pogorît Spiritul Sfânt la Rusalii în chipul limbilor de foc, căci a venit să încălzească și să încurajeze inimile Apostolilor cuprinși de groază după restignirea Mântuitorului. A venit să deslege limbile lor amuțite, ca fără sovăire să grăiască în fața aceloră, de cari mai ieri alaltăieri se temeau.

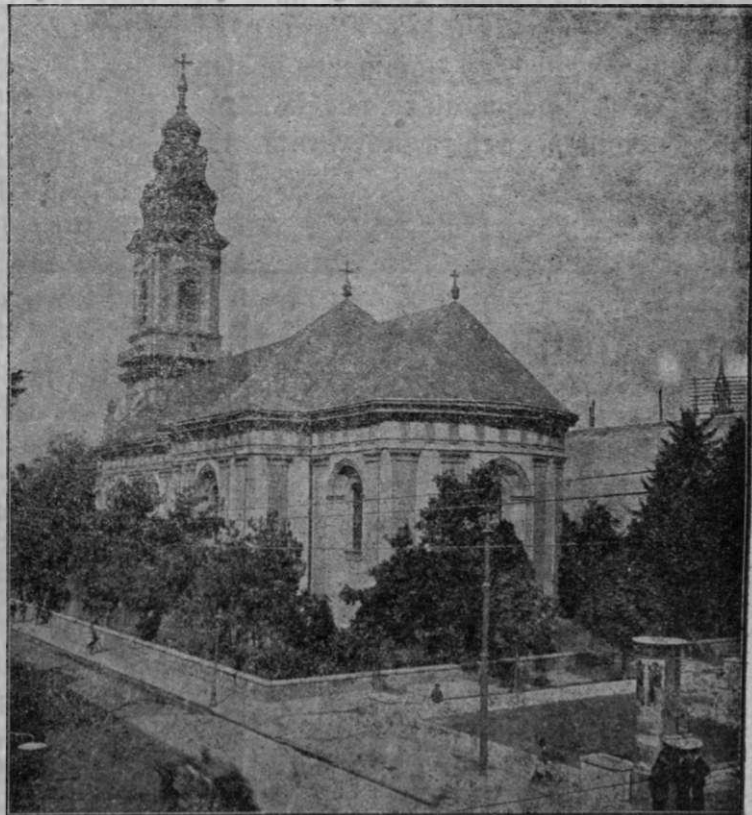
Biserica lui Isus Hristos este un șir nesfârșit de minuni și fapte neînțelese de mintea omenească. Câțiva oameni dela țară, din Galilea, cari trăiau din lucrul mânilor sale și din pescuit întâlnesc pe Isus Hristos. Li ascultă învățătura Lui. Se încălzesc de ea și merg după dânsul. Trei ani de zile îl însoțesc în tot locul, unde învață pe oameni. Văd minunile Lui, văd cum tămăduiește pe cei bolnavi, cum dă vedere orbilor, cum înviază pe cei morți și cred în El, ca în Fiul lui Dumnezeu.

De odată însă li-se întunecă totul înaintea lor. Isus Hristos este prins și restignit pe cruce. Toată nădejdea lor li-se taie. Totul li-se pare o vedenie frumoasă, un vis, din care trebuie să se deștepte. După trei ani de rătăcire prin țară, nu le rămâne altceva acum decât să se reîntoarcă iarăș la mregea lor, la marea Tiberiadei. „Noi nădăjduiam, că acela este cel ce va să izbăvească pe Israel;“ — așa grăiau ucenicii descurajați.

Dar iată după o întristare de trei zile, ceriul se înseninează. Isus Hristos învie din morți și se arată. Li chiamă

să-l pipăie și să vadă că aieva Dânsul este. „Pipăiți-mă și vedeți, că spiritul nu are carne și oase pe cum mă vedeți pe mine având“.

Atunci s'au mai deșteptat și s'au mai întărit, dar tot oameni fricoși au ramas. Steteau ascunși într'o casă și pe-treceau în rugăciuni. Când se împlinesc

Catedrala Episcopiei române unite din Oradea mare, unde în zilele de 15-16 Iunie se serbează 150 ani dela înființarea Diecezei greco-catolice orădane.

zece zile dela înălțarea Domnului, de-odată se aude un vuet puternic. Toată casa se cutremură și limbi de flacări se văd pogorându-se peste ei. Din clipa aceea Apostolii fricoși se schimbă în toată făptura lor: Mintea li-se luminează și înțeleg acum pe deplin, tot ce au văzut și ce li-s'a spus în decurs de trei ani de zile. Acum își aduc aminte bine de toate cuvintele lui Isus Hristos.

Il văd, parecă, grăind și învățând

poporul. Le sună în urechi cuvintele Lui și știu acum să-i rostească toată învățătura din cuvânt în cuvânt. Ei pescarii de lângă marea Tiberiadei, cari în viața Lor nu au avut de a face cu oameni de neam strein, acum vorbesc în toate limbile fără nici o greutate. Ei oameni fricoși dela țară grăesc curajoși în fața lumii despre Hristos și mor pentru învățătura Lui. Iată lucrările Spiritului Sfânt. Intărește și încurajează la luptă pentru adevăr.

Toate împărățiile de pe pământ s'au întemeiat cu războaie și lupte grele purtate de eroi și viteji neînfricați. Totastfel și împărăția lui Dumnezeu nu se putea întemeia, decât prin lupte grele, decât prin eroi și mucenici.

La temelia acestei împărății zac mii și sute de mii de eroi cari și-au dat viața pentru credință. Pe toți aceștia i-a întărit și încurajat Spiritul Sfânt.

Intreagă aceasta luptă a purtat-o și a dus-o la izbândă a treia Persoană dumnezeiască, care s'a arătat la sfintele Rusalii și a pornit la drum pe sfinții Apostoli. Spiritul sfânt a îndreptat pe Apostolul Petru către Roma, cetate a lumii, că acolo, în inima împărăției romane, să zdrobească zeii păgâni și să pună peatra de temelie a bisericii lui Hristos. Spiritul Sfânt a întărit la lupte și la suferințe pe creștinii cei dintâi, cari au murit sfâșiati de fiare pentru Hristos.

Acelaș Spirit sfânt, care rămâne cu biserica lui Hristos, zidită pe Petru, până la capetul veacului, să lumineze mintea noastră și să ne încurajeze, ca fără șovăire să luptăm pentru adevărata credință strămoșească.

Apostolul Duminecii.

Dumineca I. după Rusalii, a tuturor sfinților (19 Iunie 1929), — Evrei 11, 33 - 40 și 11, 1 - 2.

Fraților, sfinții toți prin credință au biruit împărății, lucrat-au dreptate, dobândit-au făgăduințe, astupat-au gurile leilor; stins-au puterea focului, scăpat-au de ascuțișul sabiei; întăritu-s'au din slăbiciune, făcutu-s'au tari în războaie, întors-au taberile străinilor în fugă; luat-au muierile dintru înviere pe morții săi. Și unii s'au muncit, neprimind slobozirea, ca să dobândească mai bună înviere. Iară alții prin batjocuri și prin bătăi au luat ispită, încă și prin legături și prin temniță, uciși au fost cu pietri, tăiați au fost cu fierăstrăul, ispitiți au fost, cu ucidere de sabie au murit, umblat-au în cojoace și în piei de capre, lipsiți fiind, năcăjiți, de rău supărați, (de cari nu era lumea vrednică); în pustii rătăcind, și în munți, și în peșteri, și în crepăturile pământului. Și aceștia toți mărturisii fiind prin credință nu au primit făgăduința, Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai înainte vășând, ca să nu iea fără de noi săvârșirea.

Intreagă partea aceasta a apostolului din Dumineca tuturor sfinților s'a mai citit încă odată în Dumineca I. din Păresemi. Am talmăcit-o în numărul 10 din 6 Martie 1927 al „Unirei Poporului”, unde o poate afla oricare cetitor. Dar apostolul de as-

tăzi este cu ceva mai lung, el se continuă și la cap. 12 stih 1 și începutul stihului 2, și anume:

Pentru aceea și noi având atâtea nor de mărturii pus împrejurul nostru, lăpădând toată sarcina și păcatul, celce lesne încunjoară, prin răbdare să alergăm la lupta, carea este pusă înaintea noastră, căutând la aducătorul și plinitorul credinței Isus.

În partea aceasta din urmă a apostolului de astăzi ni-se arată ce avem de făcut noi. Sfinții au suferit grozav pentru credința lor, ceea ce am văzut în multele pilde pe cari le aduce sfântului apostol Pavel Noi, având atâtea pilde, să lăpădam orice sarcină, care ne împiedecă în ajungerea fericirii noastre, să lăpădam mai cu seamă însă păcatul, care așa de ușor ne împresoară, să luptăm din greu, căutând la pilda cea mai bună care este Isus. Iată care este înțelesul acestor două stihuri.

»Nor de mărturie»: înseamnă mulțime mare de mărturii. Așa sunt de multe mărturiile acestea, încât se pot asemăna cu un nor, care întunecă pământul, îndatăce se așează în fața soarelui. »Lăpădând toată sarcina», care ar putea să ne împiedece în alegere spre ținta noastră adevărată. »Să alergăm la lupta». Apostolul aseamnă și aici, ca și în alte părți ale epistolelor sale, viața creștinului cu o alergare pe întrecute, care se vedea pe vremea apostolului în circurile romane, iar în zilele noastre la alergările de cai, de automobile și de aeroplane. La o astfel de alergare ceea ce se întrec au lipsă de multă răbdare, deprindere și statornicie, ca să poată ajunge la țintă. Ce e drept că apoi la urmă li încununeaza cu cununa biruinții. — Intocmai așa alergăm și noi spre ținta noastră, care nu este o simplă cunună de laur, ci însăș fericirea veșnică. În alegerea aceasta a noastră să căutăm, adecă să privim la Isus, care a adus și a plinit credința.

* * *

Foița „UNIRII POPORULUI”.

La Rusalii.

De frica Jidovilor s'au închis
Apostolii, rugându-se, într'o căscioară,
Și așteptau cu 'ncredere pe cel promis,
Când, iată, Spirit Sfânt, cum este scris,
În limbi de foc pe capul fiecăruia coboară.

Și groază i-a cuprins pe bieți 'nvățaiei
Când Șuer ca de vânt părea că vine
Și nu-și puteau da seamă: oare ce-i?
Când fiecare dintre ei
Grăia în alte limbi, în limbi străine...!

Văzând că Domnul a făcut așa minune
Ei cei zmeriți mai mult n'au așteptat
Ci 'n lung și 'n lat au predicat în lume,
Cum chiar și sfânta Carte spune, —
Pe Crist din Nazaret cel bun ș'adevărat.

Nici temniți, nici ocări, nici moarte
Nu i-a 'nfricat de-a răspândi „Cuvântul”,
De schingiuiri și hule-avutau parte
Și se împăcau voioși cu trudnica lor soarte
Iar grasul tor a străbătut pământul!
Pețelca. Iuliu Domșa.

Meșter împărat.

A fost odată o împărăteasă văduvă, care nu avea decât un băiat, dar și acela foarte blestemat. Se îmbăta des așa de strașnic, încât trei zile și trei nopți nu se mai desbăta. I-se urse și mamă-sa de slăbiciunile lui. Nu-i mirare, că i-s'a dus vestea în lume, de-l cunoștea tot natul, ce slab și păcătos era.

Când i-a venit și lui vremea să se însoare nici o fată de împărat n'a vrut să se uite la el. Ba, cea din vecini i-a spus în față:

— Ce? Să-mi leg eu zilele de un bețiv? Da să fii cu stea în frunte!

Flăcăul rușinat se cam mai duse. După rușinea aceasta nu mai vru să rămână acasă. Luă lumea în cap. Mamă-sa, amărită și idovită până în adâncul sufletului de purtările lui de până acum, îl blastemă grăind: — Fiindcă nu m'ai ascultat și te-ai tot îmbătat, să te bați cu peștii și racii pe fundul mării.

Și se știe, că blestemul părinților e ca piatra munților, cade greu copiilor.

Feciorul pleacă să-și cerce norocul și să-și împlinească sorocul.

Întăiu se băgă slugă la un dogar și nu ceru altă plată, decât să-l lase să-și facă o bute din multele doage ce le avea. Dogarul, bun bucuros de așa ajutor, venit ca de pomană, că era harnic feciorul când se punea la lucru cu tot dinadinsul, se învoi de plată și răsplată.

De aici luă butea și se duse mai departe. Ajunse la un faur, pe care încă-l sluji cu credință vreme de un an fără altă plată, decât să-l lase să-și facă butea în fier și în oșel și să-și facă o toartă și un lanț lung și puternic. Faurul se învoi ușor, că avea de toate, ba îi mai stătu și el în ajutor, cât putu.

Mai încolo intră la un plugar și-i purtă toată gospodăria, lucrând voinicește într'o zi ca în două, în două ca în nouă, în nouă ca în nouăzeci și nouă. La urmă, nu ceru altceva pentru toată munca lui, decât să-i dea stăpânul atâtea bucate, câte va putea duce cu sine. Stăpânul i-le dete cu dragă inimă și-i pofți noroc.

Căci se ducea să caute peatra norocului pe fundul mării.

Iși luă tot ce-i trebui în bute și se rugă de prietini să-l scoată afară, când va scutura el lanțul. Dar abia s'a cufundat bine în mare și un rac năstrușnic și apucă lanțul dela toartă și făcu: harcii! cu foarfecele lui îngrozitoare, tăindu-l ca pe un firicel de ață. Prietenii, văzându-l, că nu mai mișcă lanțul și nu dă nici un semn de viață, i-au lăsat singur să se bată cu peștii și cu racii pe fundul mării, cum îl blestemase odinioară mamă-sa.

Văzându-se acolo singur singurel, în mijlocul atâtor lighioane vrăjmașe, își aduse aminte de toate învățăturile bune ce i-le-a dat odată mamă-sa și oftă cu amar:

În legătură cu apostolul de astăzi îmi vine în minte o frumoasă vorbă a unui mare învățat (Cornelius a Lapide), care, la tâlcuirea acestui apostol, zice: »Celce vrea să se facă poet, să cetească pe Vergiliu, celce vrea să se facă orator, pe Cicero, celce vrea să se facă medic, pe Galenus, celce vrea să se facă filosof, pe Aristotel; iar celce vrea să se facă sfânt, cetească viețile și pildele sfinților: la aceste stele să-și lumineze mintea și să se ridice«. Iar fiindcă menirea noastră este să ajungem cu toții întru împărăția cerurilor, unde locuiesc sfinții, adevărat să ne facem sfinți, să cetim și noi cât mai des viețile și pildele sfinților. Durere, noi Românii nu avem astăzi astfel de vieți de ale sfinților, și nu le avem pentru aceea, pentru că nu le cerem. Cărțile bisericești sau de cuprins religios la noi trec foarte anevoie, așa că nime nu se încumetă să scoată o carte așa de mare cum este viețile sfinților.

Părinții și moșii noștri în privința aceasta erau cu mult mai înainte de cât noi. Ei ceteau regulat viețile sfinților din cărți scrise cu bucoavne. Poate și astăzi mai sunt la satele noastre bătrâni cari le cetesc. Știți pentru ce?

Sfinții se asemănă cu stelele pentru mulțimea lor, pentru deosebirea de lumină pe care o răspândesc, și pentru că ei duc o viață mai mult cerească decât pământească. Se mai aseamănă și cu pietrele scumpe, fiindcă în mulțimea cea mare a oamenilor ei se găsesc cam rar, iar înaintea lui Dumnezeu sunt foarte prețioși; cu oile, pentru că din iubire față de noi oamenii toate le jertesc pentru noi; cu ciprii, un lemn scump, care nu putrezește nicicând, fiindcă și ei sunt scutiți de putreziunea păcatului; cu cedri Libanului, fiindcă sunt desăvârșiți ca și acest lemn de mare preț; cu crinii cei binemiroșitori, pentru că prin faptele lor cele bune au răspândit ca și un miros printre oamenii; cu nicovala, pentru că precum nu se nimiceste aceasta sub loviturile continue ale ciocanului, așa

au rămas și ei neschimbați după toate loviturile sorții; cu paradisul, care era udat de patru râuri, pentru că și ei au cele patru virtuți de căpetenie. Ei sunt pilăștri sau stâlpii bisericii, pentru că ei susțin biserica luptătoare cu rugăciunile lor; ei sunt pentru biserică ceea ce sunt turnurile pentru un oraș; ei îi dau mărirea și autoritatea.

Astăzi sărbătorim Dumineca tuturor sfinților, a acelor sfinți, cari »de focul iubirii fiind aprinși focul nu l-au băgat seamă, și ca niște dumnezeiești cărbuni fiind aprinși; întru Hristos au ars întărirea înșălăciunii cea uscăcioasă; și au astupat gurile fiarelor cu venerabile rugăciuni, și capetele tăindu-li-se, au tăiat toate oștile dușmanului, și vărsând cu bărbăție din sine râuri de sânge, au adăpat biserica, care prin credință înfloarește«.

Astăzi sărbătorim Dumineca tuturor sfinților, a acelor sfinți, cari »cu fiarele luptându-se, cu sabia ucizându-se, eu unghii sgarându-se, mâinile tăindu-li-se, și munciți fiind, și cu foc material fără de milă fiind arși și pătrunși, și încheieturile tăindu-li-se, au răbdat preatare, încetarea ce va să fie, înainte văzându-o, și cununile cele neveștezite, și mărirea lui Hristos«.

»Veniți deci credincioșilor, astăzi ceata împreunând să sărbăm cu cucerie, și preamărita și onorata amintire a tuturor sfinților cu mărirea să o venerăm, zicând: Bucurați-vă, Apostoli măriți, Proroci și Martiri și Ierarhi; bucurați-vă adunarea Cuvioșilor și a Dreptilor. Bucurați-vă, ceata onoratorilor muieri; și pe Hristos pentru lume rugați-l, biruință regelui asupra barbarilor să dăruiască, și sufletelor noastre mare îndurare«.

IULIU MAIOR.

General împușcat pentru spionaj. Generalul Kletoński, fostul șef al marelui stat major al armatei din Lituania, a fost descoperit că spiona pentru bolșevici. Tribunalul militar, l-a judecat la moarte, iar a doua zi a dat poruncă să-l împuște. Porunca a fost dusă în deplinire în ziua de 3 Junie în orașul Kovno.

Marea zi a aeroplanelor la București.

Intrecerea cu aeroplanele și războiul din aier de Duminecă.

Duminecă 5 Iunie a fost la București, pe câmpia Băneasa, o mare întrecere de aeroplan. Mii de cetățeni cu sute de automobile au plecat să vadă marea întrecere. La ora stabilită pentru întrecere un aeroplan s'a ridicat în aier, ca să încerce puterea vântului. Văzând aviatorul că aierul e liniștit, a aruncat din înălțime zeci de mii de hârtiuțe, pe cari era tipărit programul întrecerilor.

Întăiu s'a făcut întrecerea pentru scoborirea la un anumit punct. Premiul prim l-a câștigat căpitanul Burdichiris. Al doilea punct a fost luptă de aeroplan în aier. S'au urcat în aier patru aeroplan și au început lupta firește luptă numai la părere. De pe un aeroplan au început a pușca din greu asupra altuia, apoi pe alt aeroplan l-au aprins, iar o sburătate a fost silit să se arunce jos dela o înălțime de 900 metri. Era dsoara Collin, o franceză, care și-a făcut un fel de ploier, cu ajutorul căreia s'a slobozit, fără de a i-se întâmpla nimica, pe pământ. Acelaș lucru l-a făcut și germanul Heineke, cu deosebirea că acesta s'a lăsat de două ori jos, întâiu dela o înălțime de 300, a doua oră dela o înălțime de 600 metri.

Al treilea punct a fost arătarea avioanelor de vânătoare. Toate punctele au reușit de minune.

În schimb a doua zi un aeroplan cehoslovac făcea exerciții pe câmpul dela Pipera. Aeroplanul s'a coborât până la 40 de metri de pământ și și-a oprit motorul. Ajuns la înălțimea aceasta inginerul și pilotul au voit să pornească motorul, pentru că să se urce mai sus. Dar pornește-l dacă-l mai poți. Și atunci aeroplanul s'a prăbușit cu o repeziune uimitoare la pământ, omorînd pe inginerul cehoslovac Cinski iar pe pilotul Bican, rănindu-l de moarte. În ziua următoare a murit și pilotul Bican, așa că a treia zi amândoi au fost transportați în Cehoslovacia, morți.

Cia' n'ascultă de părinți,
Plângă cu lacrimi ferbinți;
Că nici eu n'am ascultat,
Și pedeapsa mi-am luat.

Cum se căina el, iată că se pornește o furtună cumplită. Se ridicau valurile ca dealurile și se mișcau adâncurile. S'a mișcat și butea ferecată în fier și oțel a voinicului nostru asvârlită de valuri, până ce se opri pe malul mării.

Trecând furtuna și venind prin partea locului niște pescari, sparseră butea se vadă ce-i. Când colo, mai mare le-a fost mirarea văzând că, în loc de bogății său mărfuri prețioase, dau de suflare omenească. Il luară cu ei. Unul dintre pescari era și lăutar vestit. El cânta și la curtea împărătească.

Flăcăul nostru, deștept cum era, odată a prins și meșteșugul acesta, încât își întrecă stăpânul. Când zicea el din lăută, vântul înceta, frunza abia mișca, florile se legăna. Nu-i mirare, că și-a făcut nume 'n lume și sfară 'n țară cu cântarea lui.

Odată l'a rugat și fata împăratului să-i cânte. Era fata care-i spusese. Ce? Să-mi leg eu zilele de-un bețivan? Da să fii cu stea în frunte! Flăcăul se gândi că-i vremea să-i dea împrumutul înapoi. Și i l-a dat. Mai întâiu a zis, că el e pescar, nu lăutar. A doua oră că nu știu ce i-s'a stricat, de nu mai poate cânta, cum se cade. Când a văzut însă, că la urmă i-a venit poruncă împărătească, care trebuie să se implinească, s'a învoit zicând:

— Bine, voi cânta, dar așa să nu mă vadă nimeni, numai să mă audă. — Fata împăratului se învoi și așa.

Și a cântat. Când cânta și iarba se legăna, vântul încetă, iar cine-l asculta, de dor se topia. Și s'a topit și fata împăratului. Acum, nici una, nici alta, numai să-l cunoască mai de aproape pe mândrul pescar, meșter lăutar. Când îl văzu cât e de frumos, își perdu firea cu totul, Parcă nu mai era pe pământ, așa se îmbăta de privirile lui. Simția, că, fără de el, viața ei nu mai are rost. De aceea se lasă biruită în brațele lui, abia șoptindu i în taină:

— Fără de tine nu mai pot trăi. Sunt gata să plec cu tine în lume.

— Bine! făcu flăcăul. Dar să știi, că eu sunt fecior sărac. N'am nimic numai aceste două mâni. Dacă muncesc, trăiesc; dacă nu, flămânzesc.

— Nu-mi pasă! zice fata. Eu vin cu tine și într'o colibă săracă și volu munci și eu, că nu mi-e rușine.

— Bine! încheie flăcăul. Vom vedea. La plecare fata luă bani și scumpeturi multe cu ea. Flăcăul văzându-le, zise:

— Dă-mi-le mie, că le grijesc mai bine. Fata care sta să-și dea și sufletul din ea pentru el, i-le-a dat bucuroș. Dar el a luat zestrea fetii și a zis:

— Avere ta-i piedecă între noi. Ea m'ar face să cad iaraș în păcatul beției, pe care

atât de greu l-am ispașit. O dăm săracilor, să-și salte năcazurile.

Astfel împărți chiar și scumpeturile și hainele de pe dânsa. După ce a lăsat-o aproape în cămașă, i-a zis:

— Acum poți veni după mine. Dacă vei fi harnică, te vei îmbrăca tu cu haine lucrate de mâne ta. Cele de până acum erau fala ta, dar nu mângâierea ta. Când ți-le vei face însăși, le vei ști prețui mai bine și nu le vei da așa ușor de pe tine.

— Vin cu tine ori unde. Nu numai pe pământ, ci și în lumea cealaltă.

Așa mi te vreau încheie vorba flăcăul.

Și cum erau harnici și dibaci amândoi, se cununară după lege și întemeiară o împărăție, unde lipsa, necazul, mândria, lenea, beția, necumpătul și alte păcate omenești erau necunoscut: împărăția muncii tuturor.

Impărăția aceasta cine vrea, ușor o poate afla.

Încăleca-i pe niște roate

Și nu vă povestii chiar toate

Să le ghiciți pe jumătate

Auzită în Bănat.

Ioan Georgescu.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Cum stă Lumea și Țara?

Cum a căzut dela guvern generalul Averescu. — Noul prim-ministru al țării este d. Barbu Știrbei. — Guvern pentru alegeri. — Până în 14 Iulie alegerile vor fi făcute gata. — În cârmuirea cea nouă au intrat oameni din mai multe partide. — Național-țărăniștii au luat patru locuri. — Alegeri libere.

7 Iunie 1927.

Am arătat în numărul trecut al gazetei noastre cum, înainte de-a pleca la Scrobîștea, Maiestatea Sa Regele chemase la sine pe generalul Averescu și i-a spus oarșan, că dorește să vadă în fruntea țării un guvern național, alcătuit din conducătorii tuturor partidelor politice.

Generalul Averescu nu primise cu prea mare plăcere cuvântul Regelui, căci se credea destul de tare să mai rămână încă mult și bine la cârma țării. Și nu-i venia la socoteală să caute să facă guvernul dorit de M. Sa Regele. Însă dorința Domnitorului a fost arătată deadreptul și celorlalți conducători de partide. Dl Hiotu, ministrul Palatului, vorbise cu dd. Maniu, Brătianu, Iorga și alții, așa că peste dorința Regelui nu se mai putea trece.

Lucrul acesta i-a fost foarte neplăcut guvernului, care în zilele celea dintâi a dat poruncă la gazete, să nu îndrăznească a scrie nimic de celea ce erau în pregătire. Generalul avea nădejde să poată cocoloși cumva treaba și s'o scoată pe placul său. Unele mari gazete din București n'au tăcut ș'atunci ele au fost confiscate, adică oprite să ajungă la cetitori. Lucrul acesta a făcut scârbă mare în țară și generalul Averescu a văzut, că așa nu merge treaba și a început să se lase mai domol. A întors foaia și a chemat la sine pe conducătorii de partide, chipurile ca să încerce a împlini dorința regească, cu formarea unui guvern din toate partidele. A dat însă de mare bibi, că dintre șefii de partide

Brătianu, Maniu și Lupu n'au vrut să meargă la sfat cu Generalul

arătând prin aceasta că nu le trebuie guvern făcut de Averescu. Singuri dd. Iorga și Cuza au răspuns la chemarea Generalului, fiind de aceeaș părere cu dânsul, că adică țara poate rămânea, deocamdată, și fără un guvern al tuturor partidelor.

Foarte vesel și de-atâta, generalul Averescu s'a înfățișat Sâmbătă, în 4 Iunie la Scrobîștea, la Rege, și i-a spus:

— Maiestate, am încercat să fac ce-ai cerut, dar nu se poate. Lucrurile rămâie precum au fost.

Ce o fi răspuns Maiestatea Sa la acest raport, ce nu, nu știm. Fapt este că generalul a plecat cam plouat dela Scrobîștea și s'a dus așă la locul unde erau adunați încă din dimineață ceilalți miniștri, sfătuindu-se împreună, ce-i de făcut?

Nici nu se așezase bine pe scaun generalul, când iată, la poartă, mașina ministrului Hiotu dela Palat, care aducea o scrisoare cu pecetea cea mare a țării. Asta era Sâmbătă spre seară.

Ministrul Hiotu, ajuns în fața generalului, face închinăciunea după dătină și îi întinde hârtia regală. Intr'ânsa ce era?

Decretul de numire al noului ministru președinte.

Și se spunea acolo: *Not Ferdinand I, prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României. La toți de față și viitori sănătate... D. Barbu Știrbei este numit președinte al consiliului nostru de miniștri... Dat la Scrobîștea, la 4 Iunie 1927.*

Generalul iscălește...

După lege, fostul ministru președinte trebuie să iscălească numirea noului șef de guvern. Acum d. Hiotu ministrul Palatului ținea hârtia în mână și aștepta semnatura. Generalul Averescu a luat peana și, fără nici o vorbă, s'a iscălit. La urmă doar a întrebat: Eu pot să plec așadară?

— Cum poștiți, domnule general!

După d. ministru Hiotu încă în seara aceleiași zile de Sâmbătă, au și plecat la Scrobîștea la jurământ cei dintâi mi-

Cum s'a alcătuit noul guvern.

În fruntea guvernului a ajuns, precum arătam mai sus, d. *Barbu Știrbei*, care până acuma n'a făcut parte din nici un partid politic și spune, că nici nu vrea să aibă un partid al său. Se zice însă, că ar fi prietin bun cu d. Brătianu. Fapt e că niciodată n'a făcut vâlvă în jurul său și n'a luat parte la frământările politice. Este, cum se zice neutral, adică nepărtinitor.

La dorința Regelui a primit cârma și a declarat îndată după numirea sa următoarele:

— *Inalta dorință a M. S. Regelui de a se ajunge la un guvern național neputându-se îndeplini, atât eu cât și colegii mei n'am putut să nu răspundem la chemarea ce ni s'a făcut, spre a alcătui un guvern care prin compunerea lui să aibă misiunea ca în împrejurările de azi să potolească pe cât va fi cu putință asprimea luptelor dintre partide, asigurând o muncă liniștită.*

... *Una din condițiunile de competență ale misiunii noastre este ca alegerile viitoare să fie asigurate de cea mai desăvârșită libertate.*

Din parte-ne suntem hotărâți a ne îndeplini datoria fără șovăire pentru asigurarea liniștii, ordinii și legalității în orice împrejurări, precum și pentru apărarea dispozițiunilor constituționale în legătură cu Tronul și dinastia, fiind siguri, că vom duce la bun sfârșit greaua misiune ce ni s'a încredințat.

Va să zică, declarațiile pe cari le-a

niștri noi dd. Barbu Știrbei, generalul Angelescu și Stelian Popescu.

Despărțire grea.

A doua zi, Duminecă, toată ziua, generalul Averescu a ținut sfaturi cu foștii miniștri și cu parlamentarii săi, spunând, că răsturnarea fără vreme numai liberalii i-au făcut-o, pentru legea căilor ferate și a salariilor. D-nu Brătianu încă din 1924 imi făcuse propunere să primesc guvernul și eu l-am primit la 1926. Acum m'a lăsat în baltă. Liberalii ne bagă de vină, că n'am fost pe placul lor. Eu — a spus d. general Averescu — „mă mândresc nu cu binele făcut țării, ci cu răul pe care puteam să-l fac și nici nu m'am gândit să-l fac”.

Din celea de mai sus și din împrejurarea că partidul generalului n'a vrut să dea oameni în guvernul Știrbei, se vede că averescanilor tare greu le-a căzut plecarea dela putere, care i-a întimpinat pe nepusă masă. Acum poate să simtă și generalul, ce însemnează să fi scos de azi pe mâne din scaunul de barșon, cum i-a făcut D-sa lui D-nu Vaida în 1920...

Altfel d. general Averescu are unde se trage la hodină, că i-s'a cumpărat de curând o casă la București, la loc bun și de frunte, cu șapte milioane lei. (Știre luată din Monitorul Oficial).

A doua zi după căderea generalului Averescu, toți foștii prefecți de județe au fost înlocuiți cu subprefecți de până aci sau cu inspectori administrativi. La noi la Târnava mică, a fost însărcinat cu conducerea prefecturii d. *Dr. Ioan Ziler*, fostul subprefect.

făcut noul prim-ministru după ocuparea scaunului său se arată foarte bune și cu frumoase gânduri, cari dacă vor fi și îndeplinite, cum să nădăjduim, nu vor fi decât spre folosul țării.

Din cine se compune guvernul cel nou?

Intre cei dintâi miniștri pe cari i-a dus d. Știrbei la jurământ la Scrobîștea a fost generalul *Angelescu* pentru război și d. *Stelian Popescu*. Despre d. Angelescu nu știm să fi făcut vreodată politică de partid, este va să zică numai militar. Dl Stelian Popescu a fost odată cu d. Maniu: azi își zice independent (fără partid) dar spun gurile atotștiutoare, că trage mai mult spre d. Brătianu.

A doua zi, Duminecă, a fost la jurământ d. *Argetoianu* tot un independent, plecat dela d. Maniu și odată averescan. Tot atunci au jurat și Doctorul *Lupu*, (țărănist despărțit de Mihalache), *Alexandru Lapedatu* (liberal) și *Constantin Dimitriu* tot liberal. Până aci adevărat independent și liberali.

Noul prim-ministru Știrbei numai cu atâția nu putea face guvern și încă dela început a căutat să câștige oameni și din celelalte partide. Dl *Nicolae Iorga* a declarat, că nu vrea să aibă parte în noul guvern. Partidul dlui Averescu tot așa. Despre d. Cuza nici nu știm dacă i-s'a cerut părerea sau ba. Mai rămânea de văzut ce zice partidul rațional-țărănesc condus de d. Maniu.

După lungi sfaturi între d. Maniu și prințul Știrbei, primul-ministru,

Partidul național-tărănesc s'a învoit să-și trimită câțiva oameni în guvern

ca astfel să poată avea controla, că alegerile cari s'au pus în vedere, în timp de o lună, să fie cu adevărat libere, asigurându-se pe dea'ntregul votul nestânjenit și nestricat al tuturor votanților. Dl Maniu tare s'a legat de lucrul acesta, căci crede D-Sa, că numai din alegeri cu adevărat libere va putea să iasă pentru țară un guvern după inima și după durerile ei.

Hotărârea dlui Maniu a fost primită cu aprobare atât în vechiul regat, cât și în Ardeal. Dela național-tărăniști au depus deci jurământul dd. *Mihai Popovici, Grigorie Iunian, Pan Halțpa și Sever Dan.*

Guvernul a mai fost întregit apoi cu câțiva liberali precum se vede în altă parte a gazetei noastre, rămânând să fie rugat să primească un minister (al externelor) d. *Titulescu*, vestit pentru izbănzile în străinătate.

În felul acesta noul guvern ar fi deplin și ministrii cei noi și-au și luat în primire stobbele.

Guvern de alegeri.

Dintru început a spus d. Știrbei că menirea noului guvern este să apropie partidele la o împreună lucrare, stărpind dușmănia cea mare de până aci, dar mai cu seamă facerea noilor alegeri generale, cari trebuie să fie libere. Așa fiind treaba, acest guvern ar avea de stăpănit cam o lună de zile, până pe la sfârșitul lui Iulie, pe când vor fi conchemate noile Adunări legiuitoare, din cari se va alege guvernul cel statornic.

Prin urmare, alegerile cari vin vor deslega calul dela gard și vor da noua îndrumare a țării. De aceea se și pregătesc de zor toate partidele să iasă cât mai bine la numărătoare. Cine-o fi voinic va dobândi, cine nu rămâne tot pe jos, cum a mai fost, ori cum nu s'a așteptat.

La București e mare voșcot acum. Se țin sfaturi peste sfaturi și se așază oștile în rând pentru alegeri. Se sunește că d. prim-ministru Știrbei, ca să arate nepărtinirea sa, nici nu va pune liste în numele guvernului.

Alegerile când se țin?

Foaia țării, zisă „Monitorul Oficial“ și ieșit cu decretul regal, care trimite la vatră pe foștii deputați și senatori și stătorește zilele pentru punerea voturilor.

„Monitorul“ scrie:

La 7 Iulie au loc alegerile pentru camera deputaților.

10 Iulie alegerile pentru Senat (votază numai bătrânii).

12 Iulie votează camerele de comerț și industrie, camerele de agricultură și universitățile pentru Senat.

14 Iulie votează consiliile comunale pentru Senat.

Iar la 27 Iulie se adună cei aleși la București și se alcătuiesc Adunările sau Corpurile legiuitoare.

Și Terente a fost prins.

— Ceasac n'au putut face jandarmii și ostașii țării, a făcut beutura. —

Cine să nu fi auzit de Terente, regele bălților, de acel Terente, care de ani de zile înspăimântă nu numai țara noastră ci și țările vecine? De ani de zile îl urmărește jandarmii și militarii. Cei mai buni ofițeri de jandarmi și dela armată s'au pus cu tot dinadinsul pe lucru, doară-doră-l vor putea prinde. El însă era șiret de minune și se făcea nevăzut în bălțile nenumărate ale Dunării, pe cari le cunoștea ca păsările de apă.

În noaptea de 4 spre 5 Iunie, Terente a ieșit la țarm și undeva a beut cam prea multă holercă. Cu capul năuc el n'a mai fost atât de prevăzător ca de altă dată, așa că l-a văzut locotenentul Manolescu. Terente s'a așezat numai decât în luntre și a început a vâsli din greu. Soldații locotenentului Manolescu însă au deschis un foc viu asupra banditului, care răspundea și el cu focuri de revolver.

Lovit de gloanțele soldaților la falcă și la mâna stângă Terente a părăsit barca și a căutat scăparea în fugă. Dară era prea obosit, pierduse prea mult sânge și-l mai slăbise și țuica, așa că în urmă n'a avut încotro și s'a predat.

Terente era numai în cămașă, iară aceea îi era sfârtică, cum fugise printre spinii dintre bălți. Soldații au plecat îndată după barcă, dar în ea n'au găsit decât o geantă de piele a inginerului Țicău, pe care-l jefuise Terente mai în urmă și 60 de mii de lei.

Ascultat de comandantul companiei de jandarmi din Tulcea, dl maior Stavrescu, Terente a spus, că era rănit la picior și că-i curgea sângele șiroiu. Atunci s'o socotit să bea puțină țuică, pentruca să-i mai treacă durerile. A beut însă prea mult, așa că i-s'a făcut rău, și atunci l-a observat dl locotenent Manolescu. A mai spus apoi Terente, că-i pare rău, că nu și-a putut răzbuna asupra câtorva consăteni de ai lui din Carcaliu, cari nu mai voiau să-i aducă de mâncare. Tot asemenea mai urea Terente pe câțiva pescari, pentruca nu voiau să-i dea sălaş.

Iată așadară că în sfârșit a fost prins și Terente, mai înainte a fost omorât Niculiță și după el numai decât a fost prins Munteanu. Trei hoți vestiți și foarte primejdioși.

De acum așadară țara noastră s'ar părea scăpată de hoții cei vestiți și cunoscuți de toată lumea.

Încă un sburător peste Ocean.

Lindberg, îndrăznețul aviator care a sburat dela Newior la Paris încă nici nu s'a întors în America și a și plecat pe urmele lui un alt american peste apa cea mare cu aeroplanul. Noul viteaz al aerului se numește *Chamberlain* și a făcut calea între America și Europa în 43 de ceasuri, aducând și un călător cu sine. El a coborât la 150 kilometri depărtare de Berlin, în țara nemțească.

O mare nenorocire în Polonia.

La Witkovic, lângă orașul Cracovia, în niște magazii militare, au sărit în aer 133,000 kilograme prav de pușcă, ecrăzită și alte materiale de război. O mare mulțime de case s'au dărâmat și au perit și oameni, mai cu seamă copii dela o școală din apropiere și bolnavii din spitalul orașănesc.

Zguduitura s'a simțit și în orașul Cracovia care este la depărtare de zece ki-

lometri de Witkovic. S'au stricat și în Cracovia mii de ferești, cari au rănit oameni. Chiar și palatul guvernatorului a suferit stricăciuni.

Cauza exploziei nu se cunoaște, dar se bănuște că pravul de pușcă fiind acolo încă din vremea Austrieilor, a început a se strica și s'a aprins de căldurile cele mari.

Terente a murit.

Arătăm mai la deal cum a fost prins vestitul hoțoman din bălțile Brăilei, Ștefan Terente, pe capul căruia se pusese suma de 300,000 lei, să-i capete cine l-o da viu sau mort. Rănit fiind foarte greu, mai cu seamă la gură, de glonțul sergentului Cernica, Terente a pierdut mult sânge, și cu cercetările ce s'au fcut, tot plimbându-l când la Gecet, când la Tulcea și Măcrin, starea i-s'a înrăutățit, așa că noaptea și-a dat duhul. Unele gazete din București spun, că a fost împușcat de jandarmi când umbla să fugă de sub pază.

Tatăl lui Terente, când i-s'a spus că feciorul său e prins, a zis: »Nu vreau să dau ochi cu cănele«. Iar mamă-sa a plâns și spunea: »Numai mamă să nu fi, la copii ca acesta«.

DE PRIN SATE.

Vizitație canonică în parohia Ohabaforgaci.

Comuna noastră frunțasă în Bănat a avut în 29 Mai a. c. o rară și preafrumoasă sărbătoare. P. S. S. Episcopul Dr. Alexandru Nicolescu, din Lugoj, însoțit de domnii Dr. N. Brinzeu și N. Muntean, canonici și alții preoți a vizitat parohia unită. Dimineața la 9^{1/2} dincolo de comuna Jabăr II. S'a a fost întâmpinat de 15 călărăși înbrăcați în frumosul costum bănațean. Printre tropotile cailor negri și frumoși împodobiiți, și între bubuiturile treasurilor, trăsurile se opresc înaintea primei poarte de triumf, unde consiliul comunal, în frunte cu notarul și primarul, au salutat înaltul oaspe. După răspunsul P. S. Sale mulțimea țărănilor ortodoxi, adunați să primească pe vlădica unit (în aceasta comună nici odată n'a fost episcop ortodox) a izbucnit în strigăte de trăiască.

Înainte biserici acum zidite, dar încă ne terminate, care se înalță falnic cu cele 3 turnuri spre ceriuri, sub frumoasa poartă triumfală parohienii uniți abia de 27 ani așteaptă pe Stăpânul. Înaintea uși capelei — dela frumoasa casă parohială preotul locului îmbrăcat, în odăjdi cu sf. Evanghelie și Cruce în mână, după ce corul bisericii termină „Pe Stăpânul“ iar mulțimea emoționată se liniștise, binecuvântază pe prea bunul Părinte cu cuvinte emoționate.

Răspunde apoi II. S'a arătând hărnicia credincioșilor puțini (400) cari de 27 ani de când sunt fii ai adevăratei biserici, au zidit școală, capelă, casă parohială, au cumpărat 8 jug. pământ și 2 intravilane, iar acum zidesc biserică nouă.

Mulțimea fiind mare — plugarii ortodoxi au venit aproape toți — serviciul divin pontificat de P. Sa s'a ținut în curtea bisericii. În cuvântarea pătrunzătoare la suflet a P. S. Sale, ținută în graiul dulce al poporului, arată însemnătatea bisericii lui Christos.

După serviciul divin, la care a cântat corul bisericii foarte frumos — bucuria a trebuit să se schimbe într-o durere. Preoțimea și comitetul parohiei ortodoxe, învățătorul școlii de

stat — deși în presară și au anunțat participarea n'au venit nici măcar să salute pe Episcopul unit. Bine că credincioșii dlor au fost mai înțelepți și așa au arătat, că de multe ori turma e mai conștientă, ca păstorul.

După masa dată de preotul locului pâr. Ioniță Pop — P. S. Sa a vizitat 25 de case țărănești, vorbind cu toții.

Seara la ora 7 P. S. Sa a plecat înapoi la reședință, lăsând în sufletele credincioșilor mângâiere și mândrie neperitoare.

Un asistent

Ziua eroilor la Blaj

În toată țara, atât la orașe cât și la sate, s'a prăznuit în Joia Înălțării amintirea eroilor căzuți în marele războiu. Peste tot locul s'au pus cununi și s'au preserat flori pe mormintele acelor, cari orecândva au fost prietini și frații noștri.

La Blaj încă s'a prăznuit cu multă însuflețire aceasta zi.

În biserica catedrală s'a ținut sf. liturgie. Au slujit canonicii, directorii și profesorii în frunte cu părintele prepozit Iacob Popa. După evanghelie s'a cetit rugăciunea pentru odihna sufletelor eroilor morți în război. La sf. liturgie au luat parte toate școlile în frunte cu profesorii, toți meseriașii și întreg publicul din Blaj.

După sf. liturgie cu toții în șiruri de câte patru, cu steaguri și cu muzică, — fanfara pompierilor — au plecat la cimitir.

Aici, lângă crucea neagră de lemn, pe care orfanii de război au ridicat o în amintirea părinților lor, părintele Vasile Moldovanu a ajutat de doi teologi a slujit parastasul pentru eroii morți. Iar la sfârșit, pâr. Dr. Vasile Aftenie, profesor la Academia teologică și pâr. Vasile Moldovan, parohul Blajului, au ținut vorbiri frumoase, arătând jertfele mari pe cari le-au adus eroii neamului nostru pentru România mare.

La urmă școlarii au pus cununi pe mormintele conșcolarilor lor Emil Moldovan, fiul otelierului Simion Moldovan din Blaj și Teodor Pascu, cari amândoi au murit în revoluție unul bătut amar de secui, iar celalalt împușcat.

Pe mormintele celor alaiți eroi, cari zac în cimitirul Blajului încă s'au preserat flori frumoase, în semn de recunoștință pentru faptele lor mărețe, săvârșite pentru neam și țară.

Ziua eroilor în Tohanul vechi.

Ca și în alți ani „Ziua Eroilor“ a fost serbătorită cu multă solemnitate. Conform programului stabilit de autoritățile militare și civile din Zernești, Joi la ora 8⁰⁰ au sosit dela Zernești reprezentanții tuturor autorităților militare și civile, directorul „Fabricii de celuloză“, și a „Fabricii de Hârtie“, reprezentanții corpului didactic, membrii consiliului comunal din Zernești în frunte cu primarul, o frumoasă societate de doamne, domni și domnișoare, Ofițerii Centrului de instrucție din Zernești, dimpreună cu comandantul dl. locot. colonel Bărzetescu cu doamna și soldații de trupă.

Au asistat cu toții la serviciu divin în Biserica română unită din Tohanul vechiu — cântând, corul tinerilor și a fetelor sub conducerea domnișoarei Pop, conducătoarea grădinei de copii din loc — până la ora 10, când s'a format un impozant cortegiu, în frunte cu elevii și elevele grădinei de copii, școlilor primare, îmbrăcați aproape toți în frumoasele costume naționale, ducând cu ei nenumărate coroane și buchete de flori; au urmat apoi autoritățile militare și civile, fanfara, societatea corală, trupa de onoare și numeroasa asistență

a publicului și credincioșilor din Tohan, îndreptându-se către „Monumentul Eroilor“ ridicat chiar lângă șoseaua națională, în capătul de către Zernești, cu concursul Școlii speciale de artilerie din Timișoara și a locuitorilor din Tohan. Monument frumos și bine îngrijit de un fruntaș al comunei, — Sp. Bălăscău, — care a dăruit acest loc, în amintirea celor 2 fii ai săi, eroi și ei, căzuți pe meleaguri străine.

S'a oficiat slujba parastasului, după care preotul locului a ținut o frumoasă cuvântare preamărind mucenicii neamului și cei ce pe Câmpia Libertății dela Blaj la 1848, au aprins și înviat scânteia libertății, precum și eroii neamului pentru jertfa adusă pentru tron, țară și neam.

A mai vorbit locot. Colonel Bărzetescu comandantul centrului de instrucție din Zernești, care printr'o cuvântare frumoasă și bine-simțită, amintind din trecutul neamului nostru pe toți cei ce au muncit și s'au jertfit pentru țară și neam, preamărește eroii întregirii neamului, învrednicind totodată de aceasta amintire și pe eroii celorlalte popoare, după ce toți au luptat și și-au jertfit viața pentru un ideal.

Ceremonia religioasă a luat sfârșit prin defilarea trupei, în sunetele fanfarei din Tohanul vechi, după care autoritățile militare civile și Onor. Public s-a reîntors la Zernești.

Cor.

Mânia copiilor.

Sunt unii părinți, cari se aseamănă mai-muțelor, și toate le iartă și le rabdă copiilor proprii. Nu ți i-ar înfrunța, nu ți i-ar bate pentru cât bun e în lume. Cum să dau eu în dragul mamei sau în dragul tatii! Nu se poate, nu-l vezi cât e de inger, cât e de bun, sluguța tatii și a mamei! Când colo micul odor face multe lucruri neiertate, uneori chiar bazonii, și atunci ce să-i faci, nu-l înfrunți, cel mult îi zici cu frumosul: „Așa că nu mai faci lucruri de acestea?“ Și apoi îl săruți și-l trimiți iarăși la joc.

Cam așa și-au crescut copiii și părinții despre a căror copii e vorba în șirele acestea:

Lângă Berlin, capitala Germaniei, doi copii, unul de 8 și altul de 5 ani, au ajuns la ceartă. Atunci cel de 8 ani a luat un drug de fier și l-a lovit în tâmplă pe cel de 5 ani, așa că acest din urmă a căzut la pământ și a murit numai decât.

Alta. Un copil de 4 ani din Chambersburg (America, Pensilvania) cu numele Tommi Ruby s'a jucat cu chibrituri. Mamă-sa l-a oprit să se mai joace și i-a luat chibriturile. Atunci copilul așa s'a mâniat de tare, încât a mers în casă, a luat revolverul tătănescu din dulap, și a pușcat asupra mamei sale, care a căzut, plină de sânge la pământ, și și-a dat sufletul. Apoi s'a dus la vecinul, și i-a spus că mamă-sa zace pe pământ plină de sânge, și nu mai vrea să se scoale.

Iată unde ajungem, dacă n'avem o jordiță la casă, și când vedem, că scumpul nostru copil se mânie și vrea să dea în mamă-sa sau în tată-so, îi frigem câteva peste o parte a trupului, care poate suferi, fără vreo urmare greă, câteva lovituri chiar zdravene de nuia.

Părinți, băgați bine de seamă, nu fiți mai-muțe, și nu vă arătați prea din cale afară copiilor voștri iubirea pe care fiecare părinte o simțeste în inima sa. Sunteți răspunzători înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor pentru creșterea copiilor voștri.

Citiți „Unirea Poporului“

Știrile Săptămânii

Foc la Institutul Recunoștinței din Blaj. De mare groază au fost cuprinse inimile Blăjenilor în ziua de Sâmbătă (4 Iunie) pe la orele 10 înainte de prânz. Clopotul cel mare al catedralei, bătut în dungă, vestea, că undeva arde ceva. Toată lumea a fugit să vadă unde arde, dar pe când a ajuns la locul cu pricina, focul era stâns. Ce se întâmplase? Caldura cea mare a soarelui a aprins fosforul care se afla într'un dulap din sala de chimie a școlii. Din fosfor (un fel de material care se aprinde foarte ușor și se folosește la fabricarea chibriturilor) s'a aprins dulapul, care a început să ardă cu mare bobotaie. Spre fericire, focul fiind observat la vreme, afară de partea de sus a dulapului nu a ars nimica.

Prefectul jud. Durostor împușcat. În ziua de 30 Mai prefectul județului Durostor d. Iiie Ghibănescu, s'a întâlnit cu căpitanul de jandarmi Popescu în Silistra, capitala județului. Au început a se certa, când deodată căpitanul de jandarmi a scos din buzunar revolverul și a pușcat asupra prefectului. Glonțele i-a intrat în cap. Prefectul a fost dus numai decât la București, la spitalul profesorului Gerota, care i-a făcut o operație.

Căpitanul de jandarmi era să fie omorât din partea mulțimei. În sfârșit l-au deținut, iar el a mărturisit, că fapta a săvârșit-o din răzbunare, pentru că prefectul a făcut să fie mutat dela Silistra la Tulcea. A fost dus la București și închiuzat în temniță.

Neorecire la o școală normală de fete. În ziua de 2 Iunie eleva Neaga Mogoș din clasa III. a școlii normale de fete din Brăila, s'a urcat la etajul al doilea, ca să-i aducă un șorț. Dar făcându-se rău a căzut pe podelele din ciment, și și-a zdrobit capul, așa că a murit într'o clipită. Atât elevele cât și profesorele o deplâng cu mare jale.

Ocolul pământului în opt minute. Se înțelege nu e vorba de vre-un om oarecare pentru că chiar dacă s'ar putea încunjura pământul cu vre-un aeroplan în opt minute, bietul aviator ar muri îndată, neputând răsufla. E vorba de iuteala telegramelor. Omul de știință a știut adecă să fure fulgerul din aier și cu puterea lui să încunjure pământul. Mai mult, l-a făcut pe fulger să-i servească omului, după cum vintele cu puterea sa.

Iată ce s'a întâmplat: În orașul Columbia erau adunați la un prânz 800 de redactori de gazete. Ce s'au socotit ei? Haide să vedem, în câtă vreme putem încunjura pământul cu o telegramă. Au trimis telegrama din Columbia, cari a trecut prin New-York, Londra, Moscova, Shanghai, San Francisco, și în opt minute s'a înapoiat la Columbia. Cu adevărat mare este puterea învățării.

Bolșevicilor începe să le meargă tot mai rău nu la ei în țară, unde stăpânesc încă mulțimea cu puștile și baionetele, ci în lumea mare. Englezii, — cari pe vremuri le cam țineau parte, cu toatăca noi Românii destul le-am spus să bage bine de seamă ce fac, că cu bolșevicii nu-i de a te juca, — au întrerupt orice legături cu ei, iară pe ministrul bolșevic de lângă curtea regească din Londra l-au dat afară. A fost mare războiu, când s'a auzit despre aceasta, gazetele cele mari scriau știri cu litere cât pumnul că se va face bătălie, dar frica a trecut, ministrul bolșevicilor și-a luat catrafusele din Anglia, iar acum își povestește isprăvile minunate fraților săi din Bolșevicia-Franța încă a început să se cumintească din

pilda Englezilor. Și ea începe să-și dea seamă, că cu oameni cari numai în revoluție cred, nu-i de a-ți face de lucru. Iar mai nou aflăm că până și Americanii sunt de aceeași părere, pentru că în sfârșit s'au convins că bolșevismul este o boală infamă. Ce se mai zicem apoi de sora noastră Italia, care mai în iarnă a lăsat deoparte prietănia cu bolșevicii și ne-a recunoscut Basarabia, ca fiind pe vecie una și nedespărțită cu România, Mama ei cea dulce. Rând pe rând încep a se cuminti oamenii.

Un profesor universitar din America se face preot catolic. Cetim că profesorul de universitate Robert Goward Lord din Statele Unite ale Americii de Nord și-a părăsit catedra. Iată cum s'a întâmplat lucrul.

La o oră de istorie profesorul a spus despre biserica catolică câteva neadevăruri, pe cari o studentă a sa nu le-a putut primi de adevărate și i-a răspuns profesorului: „Domnule profesor, foarte rău cunoașteți biserica catolică, dacă sunteți în stare, să spuneți astfel de lucruri despre dânsa“. Profesorul, nededit cu astfel de întâmpinări din partea elevilor săi, cari îl adorau altfel, a roșit ca racul și i-a răspuns studentei: „D. oară, până la ora viitoare voi cerceta cu toată seriozitatea cele spuse de mine, și m'ași bucura foarte mult dacă ția-și putea da D-Tale dreptate, ceace însă cu greu cred“.

La ora viitoare profesorul era mult mai serios decât altădată, și îndatăce intră la oră începe: „Ora trecută am spus lucrul cutare și cutare, care cu drept cuvânt a jignit pe Dșoara cutare. M'am convins, că Dșoara are dreptate și-i fegăduesc, că mă voi adânci în studiile privitoare la credința catolică, care mi-se pare o credință foarte înțeleaptă și vrednică de studiat“.

Întâmplarea aceasta a fost anul trecut pe la Paști. Pe la Rusalii profesorul nostru a trecut la credința catolică, iar în Septemvrie a anului trecut a abzis de catedră, și s'a rugat de episcopul său, să-l trimită într'un seminar din Roma. Astăzi acest profesor este teolog la Roma și studiază din greu învățăturile credinței noastre miunate.

Căpitan de poliție sărbătorit de hoți. Poliția din New-York a dat zilele trecute un mare prânz în cinstea căpitanului de poliție Diamond, care trece la penzie. La acest banquet au fost 500 de invitați, între cari și cel mai vestit hoț al orașului, căpitanul hoților numiți „culina iadului“. Lucrul s'a întâmplat așa, că auzind acești hoți, că Diamond se pensionează, au cerut printri'o scrisoare să-l poată sărbători și ei, ca pe un om vrednic și cinstit. Poliția le-a dat drept să vie și căpitanul lor la prânz, dar nu le-a fegăduit decât numai trei oare de crutare, că adecă în vremea aceasta nimeni nu-l va urmări.

La ora pusă a apărut de fapt și căpitanul cel vestit și temut al hoților, și el a fost cel mai bine îmbrăcat între toți. După friptură căpitanul și-a ridicat paharul în sănătatea lui Diamond, zicând: „Trăiască dl Diamond, care a fost un căpitan de poliție foarte bun și cinstit. Mi-a prins mulți tovarăși, dar nu i-a omorât, ci numai i-a bătut cu varga de gumă. E dureroașă nu-i vorbă varga de gumă, dar tot e mai puțin dureroașă decât revolverul. Doresc ca urmașul său în slujbă să fie tot pe atât de omene ca dl Diamond“. Și a beut în sănătatea lui.

Câtă vreme a stat la masă, l-au încupjurat sute de polițiști și de dedectivi. Când i-s'a plimbat vremea de două a cerut să se stângă lampele, dar a îngăduit ca îndată după aceea să-l prindă dacă-l vor putea. După o minută el s'a făcut nevăzut, polițiștii și dedectivii s'au făcut tot țără ca să poată pune mâna pe el, dară

totul a fost zadarnic. Perit a fost și perit e până în ziua de astăzi, numai isprăvile pe cari le face zilnic arată că el trăiește și este pe deplin sănătos.

CUNOȘTINȚE FOLOSITORAE

Dușmanii grădinei de legume.

Nu-i casă fără o grădiniță cu legume. Și e bine, că din pământul ce avem pe lângă casă, rupem o particică și o semănăm cu legume. Fără legume, mai ales vara, nici nu se poate pregăti mâncare. Legumele fac mâncarea mai gustoasă. O mâncare cu legume e sănătoasă și corpul nu se îngreunează ea și de mâncările grase și lipsite de legume.

Sădirea și creșterea legumelor din grădina e grija femeii. Bărbatul are destul lucru la câmp.

O grădina cu legume multe și frumoase e mândria femeii harnice. Având totdeauna la îndemână legumele trebuincioase pentru mâncare, nu e silită să alerge prin vecini după câteva frunze de petrângei sau câteva rădăcini de morcovi.

Femeia harnică, își ține grădina de legume totdeauna în rând. Plivește și sapă legumele cu sirguintă și când e secetă le udă. Numai așa cresc legumele bine.

Dar pe lângă toată grija, adeseori legumele sunt atacate de feluriti dușmani și femeia harnică trebuie să le ocrotească și în contra acestora.

Dintre dușmanii legumelor, cei mai primejdioși sunt *omizile*. Acestea atacă mai ales varza. Li mănâncă frunzele, până rămân numai cotoare. Varza mănăcată de omizi nu se desvoaltă bine și nu mai învâlește.

Omizile e bine să se stirpească încă primăvara, când atacă pomii. Dacă omizi de pomi nu vor fi, nu vor mai fi nici fluturi albi, cari se pună ouă pe dosul frunzelor de varză și astfel nu vor fi nici omizi lacome, cari se mănânce varza. Pasările cântărețe încă prăpădesc omizile de pe varză.

Foarte răi dușmani ai grădinilor de legume sunt și *ciormagii*, viermii aceia lungi de un deget, din cari ies gândacii de Mai. Aceștia strică rădăciile legumelor. Dacă băgăm de seamă, că vre-o legumă începe să se îngălbinească să o săpăm la rădăcină și vom găsi de bună seamă un ciormag. Când sunt mulți, aproape nu este plantă de grădină, care se rămână neatinsă de ei. De aceea femeile îngrozite, încearcă tot felul de mijloace pentru stărpirea lor. În multe locuri am văzut legând viermele cu un fir de păr din coama calului și spânzurându-l de foi de ceapă crezând, că ceialaltii viermi văzându-l pe cel spânzurat, vor fugi din grădină. Aceasta e numai o credință, care nu ajută de loc la stăpirea viermilor stricăcioși. Putem scăpa de ei, stărpind într'una gândacii de Mai, din ouăle cărora se fac acești viermi. Sobolii încă îi urmăresc cu înverșunare.

Melcii încă fac stricăciuni prin grădinile de legume. Ei mănâncă frunzele și în aceeași vreme lasă pe unde umblă și un suc oleios, de care mulți fluturi își acată ouăle. Iar din ouăle fluturilor,

ies omizile, cari măresc și mai tare stricăciunile.

Unii se obicinuesc se stărpească melcii cu bețe late unse cu smoală, de cari se prind melcii cu ușurință. După ce s'au prins mai mulți melci, se înmoaie bațul într'un vas cu apă. Acolo melcii se deslipesc și cad în apă.

Să mai obicinuește a se presera printre legume și țepe de spice de orz sau de grâu. Melcii trecând peste țepe, acestea se acată de ei și mor de bună seamă.

Stropirea cu apă de var încă e bună. De aceasta apă se prăpădesc.

Răsadurile tinere le rod și *râmele*. Când săpăm grădina primăvara, se lăsăm găinile se umble peste săpătură. Adună toate râmele. Dacă pământul din grădină îl amestecăm cu funingină, toate râmele fug, căci funingina nu le place.

Mare rău aduc grădinilor de legume și *coropișnițele*. Despre coropișnițe se spune, că sunt și veninoase, de aceea trebuie să ne păzim de mușcătura lor. Ele scormonesc prin straturile de legume, rod rădăcinile și legumele se uscă.

Se stărpesc turnând prin găurile lor petrol, ori leșie clocotită.

Șoarecii de câmp și *sobolii* încă fac stricăciuni prin grădini. Șoarecii mănâncă rădăcinile, iar sobolii sapă găuri prin pământ, pe sub rădăcinile legumelor. Adeseori umblând pe sub pământ, rup rădăcinile legumelor, lasă se între aerul în găuri și legumele se uscă cu totul.

În contra șoarecilor se folosește un fel de doctorie pe care dacă o mănâncă, se îmbolnăvesc ca de tifos și mor.

Iar sobolii se prind demineața, când scot țarina în mușuroiu. Atunci cu o sapă se pot scoate ușor, căci nu sunt mai afund de zece degete în pământ.

Se mai obicinuește să se toarne în găurile de sobol și păcură. Mirosul de păcură nu le place și fug în toate părțile.

Pasările, începând dela găini și până la vrăbii încă fac stricăciuni prin grădini, mai ales când semănăm și când se coc semințele. Găinile scurmă rău prin grădini, de aceea nu trebuie lăsate se între în grădină. Se și zice, că „pe unde se plimbă găina, nu mai rodește grădina“.

În contra vrăbiilor și a altor pasări ne apărăm, acoperind primăvara straturile cu mărăcini, iar toamna se face câte o momăie în chip de om, de care paserile se sparie. Se mai poate da din când în când și cu pușca printre ele.

Sunt mulți dușmanii grădinilor de legume și dacă nu apărăm grădina în contra lor, se prăpădește tot ce este în grădină.

Este o zicală „Dacă s'ar teme omul de vrăbii, n'ar mai semăna meu“. Dacă ne-am teme de dușmanii grădinilor de legume, n'am mai sădi nimic în grădină.

Să nu ne temem de ei, ci îndată ce s'au ivit se începem lupta în contra lor. Știm cum să-i stărpim și să încercăm stărpirea lor. Truda nu ne va fi zadarnică.

Ion Popu-Câmpeanu.

FEL DE FEL.

Starea câmpului. După socotelile făcute de Consilieratele agricole, starea câmpului la începutul luni Iunie este următoarea: Grâul și secarea sunt frumoase în toată Transilvania și pe șesul Dunării, afară de județul Ialomița și Brăila unde atât semănăturile de grâu cât și cele de secară sunt slabe în Dobrogea, afară de județul Caliacra și în Bucovina încă sunt frumoase semănăturile de grâu și secară. În Basarabia, în Moldova și în părțile muntoase ale Munteniei acestea semănături sunt mai slabe.

Orzul de toamnă e foarte bun și se nădejduște o recoaltă mare. Orzul de primăvară e mai slab, mai ales pe unde seceta a fost mai îndelungată.

Ovăsul e frumos în Transilvania în Bucovina și pe șesul Dunării.

Porumbul în urma ploilor ce au căzut în timpul din urmă, s'a ridicat frumos peste tot locul.

Bani de aur. Prin lege s'a hotărât să se bată bani noi de aur. Bani vor fi de 20, 25, 50 și 100 Lei. Li va bate Banca națională a țării din aurul ce îl are la îndemână. Valoarea banilor va fi de 18,000,000 Lei. Se vor bate 300,000 bucăți de câte 20 Lei, 150,000 bucăți de câte 25 Lei, 105,000 bucăți de câte 50 Lei și 30,000 bucăți de câte 100 Lei.

Banii se vor bate la Monetăria regală din Londra. Pe o față vor purta chipul Regelui și inscripția: „Ferdinand I Regele Românilor“. Iar pe cealaltă față va fi stema țării și inscripția „România 20 Lei (sau 25, 50, 100 Lei) 1922“. Pe marginea toți banii vor fi zimțuți, afară de cei de 100 Lei pe marginea cărora va fi scris „Patria și dreptul meu“. În banii de 20 și 100, Lei pe lângă aur se va mai topi și puțină aramă, iar în cei de 25 și 50 Lei pe lângă aur se va mai topi și puțin argint și aramă.

Ce se poate fabrica din boabele de cucuruz. Una dintre plantele cele mai cunoscute de pe la noi este cucuruzul. Din boabe de curuz noi facem mămăliga, mălai și păsat. Cu boabe de cucuruz îngrășăm și porcii.

Prin America însă unde e patria cucuruzului și de unde a fost adus și pe la noi, din boabele de cucuruz se fabrica o mulțime de lucruri. Până acum, americanii au reușit se scoată din boabe de cucuruz 217 lucruri. Dintre acestea lucruri multe, amintim numai vre-o câte-va, ca mai obicinuite și anume: praf de cretă, unsoare de încălziminte, piele, talpă, pânză, cerneală de tipar, reșină, țigarete, pipe, vorbitoare la telefon și radio, benzină pentru motoare, ulei, vopsele, săpun, hârtie, gumă de lipit, zahăr, parfum, cauciuc, turte pentru cai și altele.

Toate lucrurile acestea le-au putut scoate americanii din cucuruz, numai prin învățatură. Fără de învățatură câștigată în școli nu putem face nimic. Chiar pentru aceea, noi cari avem cucuruz din abundență, n-avem decât să ne trudem și să învățăm tot felul de meșteșug, pentruca din boabe de cucuruz se putem scoate lucrurile acelea multe de cari avem trebuință.

Prăpădirea țințarilor, caridau friguri de baltă. Pentru prăpădirea țințarilor, cari dau frigurile de baltă se întrebuintează felurite mijloace. Se toarnă prin bălți petrol, se presară praf de crisantemă și altele. Acuma mai de curând s'a găsit, că pentru prăpădirea acestor țințari, e foarte bun un soi de pește, adus din America. Acest pește se cheamă Gambuzi. E foarte mic

și foarte mîncăcios. Un singur pește poate nimici la zi până la o sută de cuiburi de țințari. Până acum, acest pește a fost dus în Jugoslavia și Italia. Ministrul nostru vrea se aducă pești Gambuzi și pe la noi, și se crede că vor ajuta la prăpădirea țințarilor mai mult ca ori și ce leacuri.

Stărpirea torțelului. Un dușman foarte primejdios al trifoiului și a luțernei este torțelul. Chiar pentru aceea se încearcă felurite mijloace pentru a-l putea stărpi. Mai nou, se încearcă stărpirea torțelului cu ajutorul unor maiuri de lemn, făcute din ulm, carpen sau acăț. Cu acestea maiuri se bate bine torțelul așa ca să nu rămână nimic nestrivit. Baterea se face atunci când torțelul începe să se ivească, este crud și de culoare albicioasă. Lucrul trebuia împlinit numai pe vreme uscată, când soarele arde mai cu putere. Stărpirea reușește de bună seamă.

Scierea adresei pe pânză. Adeseori suntem siliți să trimitem câte un pachet învâlit în pânză și adresa o scriem cu cerneală pe pânză, Pânza însă suge așa de tare cerneală, încât scrisoarea nu se mai poate citi. Ca aceasta se nu se întâmplă, e bine ca de desuptul pânzei să se lipească o foaie de hârtie. Scisoarea rămâne ceteată.

Pintenul grâului. Nu numai secara ci și grâul suferă de boala numită *pintenul grâului*. Aceasta boală e pricinuită de două ciuperci numite *Fusarium* și *Helminthosporium*. Aceste ciuperci se înmulțesc și se păstrează în pământ și de aici atacă spicele de grâu. Cu deosebire se ivește în măsură mare dacă se seamănă mai de multe ori în același pământ grâu după grâu. De aceea mai bine e ca să se schimbe locul în fiecare an, în chipul acesta grâul nu va fi atacat de boală, fiindcă pintenul grâului, dacă nu găsește fire de grâu pe cari să se desvolte, se prăpădește.

Furnicile de pe pomi se pot stăpâni, stropind bine pomii și udând locurile pe unde umblă furnicile cu apă tare de săpun. Furnicilor nu le place săpunul și nu se mai urcă pe pomi, nici nu-i mai strică.

Cel mai bătrân om din lumne. În Turcia trăiește un om cu numele Zaro Agha. E de 155 ani. În lumea întreagă nu este om mai bătrân ca el. A fost însurat de 11 ori. Zece soții i-au murit și acum trăiește cu soția a unsprezecea, care e de 65 ani și zice, că dacă s'ar întâmpla să-i moară și aceasta soție îi stă capul să se însoare din nou. A avut cu totul 28 copii. Înainte de aceasta cu 3 ani i-a murit un copil în vârstă de 95 ani.

Până în anul trecut a slujit ca hamal într'un port din Constantinopol și își isprăvia slujba că unul tinăr, fără să simțească oboseala. La izbucnirea războiului mondial s'a înștințat ca voluntar, dar nu l-au primit. A făcut însă mare vâlvă în Turcia aceasta dorință a bătrânului Zoro. Acum trăiește cu pensionar al Statului. Dacă îl întrebi, cum a ajuns aceasta vârstă, îți răspunde, că a trăit totdeauna cumpătat. Niciodată beutură bețivă n'a beut. În tinerețe a beut multă cafea. De vre-o 50 de ani însă nu mai bea numai ceai. N-a fost niciodată supărat și a trăit totdeauna fericit și îndestulit.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	6	Lei b. G.
1 liră șterlină	812	"
1 dolar	166	"
1 franc elvețian	32	" 25
1 liră italiană	9	"
1 franc belgian	24	"
1 coroană cehoslovacă se plătește	5	"
1 zlot polonez se plătește cu	18	"
1 dinar se plătește cu	3	"
1 leva	1	"
1 marcă aur se plătește	40	"
1 pengő ungurese	30	"

De vânzare

un loc

potrivit pentru casă de 8 st. lățimea și 23 s lungimea în str. Simion Bărnuțiu la

Zaharie Broscășan

(324) 1—2

morar la moara Blaj.

Salon de pălării

Aduc la cunoștință Onoratăului public din loc și jur, că mi se sosește un mare asortiment de pălării moderne pentru dame

Pălării de paie, mătăasă și cordeluțe

Forme frumoase cu flori, panglici și mătăasă. Primesc lucru și din materie proprie, cu prețuri moderate.

Onor. public este rugat să-și aducă la timp pălăriile de paie spre transformare, ori la vopsit în orice culori. Se află și gamene de pânză în toate culorile. Curățim pălării și le modernizăm.

Berete uniforme pentru eleve cu semnul școlii. Lucru bun, trainic și ieftin.

ANA FILIP, magazin de mode

9—12

Blaj str. Mieu Moldovan nr. 91.

Aviz

Se vinde din mână liberă o casă cu 4 camere — Strada Calărași Nr. 273 — Informații la dl notar C. Pascu Blaj.

(324) 2—3

De vânzare

o mașină de treierat Hoffher - Schrantz mărimea batozel 1000 mm. cu locomobil 4 P. H. cu elevator și un locomobil 8 P. H. sistem Nycolsob. În stare bună.

Ștefan Puia, Blaj Str. Regele Ferdinand 30.

(322) 3—3

RECLAMA

este sufletul comerțului